

Aantekenen.

Rechtbank Midden-Nederland
T.a.v. de President van de rechtbank
Mw. mr. J. Mendlik
Vrouwe Justitiaplein 1
3511 EX UTRECHT
E-mail: Insolventie.RB-MNL.utrecht@rechtspraak.nl

Datum: 17 december 2014	Behandeld door: J.G. Scholten	Kenmerk: C/16/14/107 F: J.A. Nederend Holding B.V. / aansprakelijkstelling president rechtbank Midden-Nederland Ons kenmerk: NederendWBAPresidentAanspr20141217
----------------------------	----------------------------------	---

Geachte mevrouw Mendlik,

Hierdoor richten wij ons tot u met het volgende in onze hoedanigheid van schuldeiser in dit faillissement.

1. Definitief geworden beschouwingen en conclusie.

Wij hebben een voorlopig onderzoek verricht naar het functioneren als curator van mr. drs. R.L.G. Kraaijvanger en het functioneren van rechter-commissaris mr. P. Neijt van uw rechtbank, inzake bovengenoemd dossier. Per brief gedateerd 1 december jl. met bijlagen / beschouwingen bent u daarvan op de hoogte gesteld. Deze brief met bijlagen is geacht hier integraal te zijn opgenomen en herhaald.

Wij stelden ons in dit voorlopige onderzoek de vraag of 'zonder twijfel' de curator als opdrachtnemer, en de RC als opdrachtgever, te vertrouwen zijn en als betrouwbaar beoordeeld kunnen worden.

Op grond van bovenstaand onderzoek / beschouwingen was het voorlopige antwoord op die vraag: 'nee'! Daaraan verbonden wij de voorlopige conclusie dat wij u verzochten, in onze hoedanigheid van schuldeiser in voornoemd faillissement, de curator oneervol te ontslaan en de RC te vervangen en wel met onmiddellijke ingang om herhaling van verwijtbaar gedrag en het ontstaan van meer maatschappelijke schade te voorkomen.

Op onze brief met bijlagen van 1 december jl. en gelijkloidend e-mail bericht heeft u tijdig gereageerd. Uw antwoord gaf geen aanleiding de conclusie in de beschouwingen te wijzigen. Dat heeft tot gevolg dat onze 'beschouwingen' thans een definitieve status hebben gekregen en voor publicatie beschikbaar zijn. Onderstaand treft u onze conclusie nog een keer aan.

Onze conclusie.

Wij hebben in het verleden ons de vraag gesteld of curator mr. drs. R.L.G. Kraaijvanger te vertrouwen is en of hij betrouwbaar kan worden genoemd. In onze ogen was het antwoord: nee! Na lezing en beantwoording van zijn brief met aansprakelijkstelling van de DGA gedateerd 12 november jl. stellen wij vast dat er gereede twijfels bestaan over de deskundigheid, zakelijkheid en objectiviteit van deze curator.

Deze conclusie is onder meer gebaseerd op de volgende feitelijke vaststelling in onze beschouwingen van 1 december jl. (punt iii. bladzijde 12).

'De oorzaak van het faillissement.

Die kent de curator nog niet na negen maanden onderzoek aan dit dossier. De jaarmzet 2013 beloopt ca. € 100.000,- waarvan ca. 50% uit managementfee bestaat en ca. 50% uit huuropbrengsten.

Of heeft de curator een bijbedoeling?

Ja, hij heeft onlangs ontdekt dat de DGA € 40.000,- aan 'onbenoemde persoonlijke opnamen' heeft gedaan en daardoor is de onderneming gefailleerd. Dus roept de curator Pauliana te hulp. En stelt hij de DGA aansprakelijk voor het hele 'tekort' in de boedel, zowel in de verslagen als in zijn brief van 12 november jl..

De curator is even vergeten dat deze opnamen het DGA-salaris over 2013 vormden. Dat wist hij want hij ontsloeg de DGA op 7 februari 2014 eigenhandig. Maar de chantage en gijzeling van de DGA zijn al wel gepubliceerd zonder dat de curator zijn vaststellingen heeft geverifieerd.

En de DGA staat nu te boek als fraudeur!

Terwijl het omgekeerde juist is, de curator marchandeert, manipuleert en blundert.'

Het definitieve antwoord op de vraag of 'zonder twijfel' de curator voornoemd als opdrachtnemer, en de RC voornoemd als opdrachtgever, te vertrouwen zijn en als betrouwbaar beoordeeld kunnen worden is nee!

2. Uw reactie op onze beschouwingen en conclusie.

In uw antwoordbrief van 15 december jl. stelt u vast dat het 'gerechtsbestuur c.q. de president van de rechtbank op geen enkele wijze 'inhoudelijke' bemoeienis heeft met lopende rechtszaken dan wel rechterlijke beslissingen. U ziet dan ook geen aanleiding op onze brief van 1 december jl. te reageren'.

Naar onze mening bent u bestuurder en (eind)verantwoordelijke voor de 'goede en juiste gang van zaken' op uw rechtbank, inclusief 'goed werkgeverschap' in de zin van continue beoordeling en evaluatie van uw medewerkers en het ontslag van 'disfunctionerende' curatoren en hun RC.. Uw verzwijgt, negeert en ontkent de door ons gesignaleerde misstanden volledig en pleegt daardoor onbehoorlijk bestuur'.

Het feit dat u concludeert dat u 'geen aanleiding heeft' om te reageren op onze brief met beschouwingen en de gemotiveerde conclusie die daaruit volgt was aanleiding voor ons om te filosoferen over uw overwegingen.

1. Stel dat u de aannemelijke beschouwingen en conclusie accepteert, wat zijn dan de gevolgen daarvan? Die gevolgen zouden ons inziens verstrekkend zijn.

- a. U zou de voortdurende 'rebellie tegen curator mr. drs. R.L.G. Kraaijvanger' hebben beloofd.
- b. Gevolg daarvan zou zijn dat de curator wordt vervangen en zijn (en uw) prestige, reputatie en imago lopen een geduchte deuk op.
- c. Gevolg daarvan zou ook zijn dat de RC wordt vervangen en zijn (en uw) prestige, reputatie en imago lopen een geduchte deuk op.
- d. De rebellen zijn immers ondeskundig en bemoeizuchtig en zeker niet in staat het functioneren van gerespecteerde wetenschappers met een indrukwekkende staat van dienst te bekritisieren.
- e. Dit zou een onverteerbare situatie opleveren voor de rechtspraak in het algemeen en de rechtbank Midden-Holland in het bijzonder en, met mogelijk, precedentwerking.

2. Stel dat u de aannemelijke beschouwingen en conclusie verwerpt, wat zijn dan de gevolgen daarvan? Die gevolgen zouden ons inziens miniem zijn.

- f. U kunt heden vanuit uw 'machtspositie' dan de beschouwingen en conclusie simpelweg verzwijgen, negeren, ontkennen etc. in een briefje van enkele regels met een niet of 'onjuist of niet relevant' onderbouwd standpunt.
- g. U wint daar tijd mee totdat duidelijk is of de heer J.A. Nederend hoger beroep instelt tegen het vonnis van de rechtbank Midden-Nederland van 1 oktober jl..
- h. En stel vervolgens dat de DGA in de hoger beroep procedure in het gelijk wordt gesteld.
- i. De curator schrijft dan in zijn eerstvolgende faillissementsverslag dat als de DGA het hoger beroep wint de boedel ook een vordering krijgt op de rabobank ter grootte van minimaal het boedeltekort van ca. € 400.000,-. De rabobank kan dan wel 'verrekening' toepassen.
- j. Bovendien kan de curator dan proberen zijn vermeende vorderingen te zijner tijd op de DGA te verhalen omdat dan de borgstelling is komen te vervallen.
- k. En de curator kan zijn declaraties indienen bij de RC en de rijkelijk gevulde boedelrekening.
- l. Een minder aansprekend feit is dan wel dat de curator en alle deskundigen om hem heen tot nu toe ontkennen dat de DGA kans van slagen heeft om de rabobank te verwijten dat de executie en gunning van het onroerend goed in J.A. Nederend Holding B.V. onrechtmatig was.
- m. En in een zitting met de RC voornoemd als rechter zou de claim van de DGA inzake de 'schade van € 400.000,- in privé' als onvoldoende onderbouwd worden afgewezen.
- n. En in een zitting met de RC voornoemd als rechter zou de claim van de curator inzake 'Pauliana' en die van de rekening courant directie ten laste van de DGA als voldoende onderbouwd worden toegewezen.
- o. Kortom: alleen maar winnaars in de personen van de curator, de RC en de president!

Het geschetste scenario onder punt 2 is uitermate realistisch want de brief van de curator van 10 december jl. aan ons lijkt verdacht veel op een antwoord dat is ingegeven door, en misschien zelfs in samenspraak afkomstig is van, niemand minder dan u naar aanleiding van voornoemde brief van De Waagmeesters bedrijfs Advies B.V. van 1 december jl..

Systeemcrash.

Wij trekken uit de gang van zaken tot nu toe de voorlopige conclusie dat er in dezen sprake is van een systeemcrash. Dat wil zeggen dat niet het systeem van "Justitia" c.q. haar beleidsdoeleinden bepalen wat er gebeurt maar de mensen die dit systeem 'bemannen' c.q. de subjectieve doeleinden (!) van hen tezamen bepalen hoe deze 'rebellie' wordt verzwegen, genegeerd, ontkend en onschadelijk gemaakt. Dit zou ook kunnen bevestigen dat 'een dief geen aangifte doet tegen een andere dief'?

Aansprakelijkstelling.

Omdat u geweigerd heeft de curator en de RC voornoemd met onmiddellijke ingang uit hun respectievelijke functies te ontheffen teneinde in dezen meer maatschappelijke schade te voorkomen, stellen wij u verantwoordelijk en aansprakelijk voor de gevolgen van uw onbehoorlijk bestuur en de daaruit voortvloeiende geleden en nog te lijden schade van de DGA en zijn bedrijfsadviseurs.

De Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V. is een aan het maatschappelijk verkeer deelnemende organisatie. Zij adviseert tal van personen en ondernemingen die in financiële problemen zijn gekomen ongeacht de oorzaak. Zij acht het haar maatschappelijke plicht om tegen - in haar ogen - onoorbare situaties verweer te voeren en deze onoorbare situaties te bestrijden en helpen voorkomen. Indien nodig publiceert zij over waargenomen onoorbare situaties met het doel herhaling ervan te bestrijden en te voorkomen.

Thans vindt binnen 2 weken na heden publicatie plaats van onze beschouwingen en conclusie onder ons conveniërende voorwaarden en melding aan alle relevante maatschappelijke partijen, waaronder de betrokken rechtbank, relevante toezichthouders en het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Doelgroep daarnaast is elke Nederlander van 18 tot en met 81 jaar. Hierover is geen enkele vorm van communicatie mogelijk.

Wij behouden ons het recht voor latere ontwikkelingen in dit dossier in de beschouwingen op te nemen. Ook zijn wij vrij om dossiers waarin de voornoemde curator en de voornoemde RC actief zijn of zijn geweest aan een onderzoek te (laten) onderwerpen.

Hoogachtend,
J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

CC: - Ministerie van Veiligheid en Justitie, de Minister

Bijlage(n): - 'Juridisch advies nodig'? (alleen digitaal)

Datum:
17 december 2014

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBA / Nederend / **beschouwingen RC en curator**

Inleiding.

Deze beschouwingen betreffen het faillissement van J.A. Nederend Holding B.V. (Utrecht, 16.14.107 F).

1. Mr. drs. R. Kraaijvanger, curator, namens 'Van Diepen Van Der Kroef advocaten' te Utrecht.
2. Mr. P. Neijt, rechter-commissaris, namens Rechtbank Midden-Nederland te Utrecht.
3. De heer J.A. Nederend, directeur groot aandeelhouder van failliet J.A. Nederend Holding B.V.

Het betreft de stukken:

4. De brief van de curator aan de DGA gedateerd 12 november 2014 en
5. De brief van Bedrijfsadvies Zilverstad B.V. aan de RC gedateerd 28 november 2014.
6. Eerdere correspondentie met kritiek op de curator, zijn verslagen en de (wisseling van) de RC komt terzijde aan de orde.

Dit stuk bevat de volgende onderdelen.

- a. De context, met name de praktische uitwerking van de huidige faillissementswet en het functioneren van de curator daarbij. Pag. 5
- b. De praktijk van de advocatuur in het algemeen. Pag. 7
- c. De samenhang tussen de Faillissementswet, de NOvA en de RC / curator. Pag. 9
- d. De kritiek op de curator en zijn opdrachtgever. Pag. 11
- e. Samenvatting en conclusie. Pag. 13

A. De context, met name de praktische uitwerking van de huidige faillissementswet en het functioneren van de curator daarbij.

- i. Wat is het doel van de faillissementswet?
Volgens de curator / alle curatoren c.s. is dat het 'belang van de schuldeisers dienen'.
- ii. Wat is de effectieve uitwerking van de faillissementswet?
Dat de schuldeisers nagenoeg nooit iets krijgen volgens de schuldeisers.
- iii. Hoe verklaren we het verschil tussen wettelijk doel en praktische uitwerking?
Dan moeten we eerst het 'verschil' aantonen alvorens dat te kunnen analyseren en beoordelen. Probleem is dan dat noch de curatoren hun stelling kunnen bewijzen (omdat er geen wetenschappelijk onderzoek publiekelijk over rapporteert) noch de schuldeisers hun stelling kunnen bewijzen (en wel om dezelfde redenen).
Maar publiek geheim is dat schuldeisers altijd volledig achter het net vissen, zeker als ze geen wettelijke voorrechten hebben.
En publiek geheim is ook dat curatoren niet transparant zijn over hun inkomsten uit faillissementen en dat de rechtbank c.q. de faillissementswet hen daartoe alle ruimte geeft. De curatoren kunnen, algemeen gesteld, de opbrengsten uit de verzilverde bezittingen die gereserveerd zijn op de 'boedelrekening', geheel weg declareren, met toestemming van de RC.

U kunt raden waarom er geen wetenschappelijk onderzoek met deze 'resultaten' is gepubliceerd tot nu toe. Want dat zou aantonen dat de huidige situatie niet uitpakt zoals de curatoren het uitleggen en dat daarmee hun oneigenlijke en bevoorrechte positie geheel ten onrechte bestond en nog steeds bestaat. Daarbij de opmerking dat de curator geen schuldeiser is op het moment dat het faillissement wordt uitgesproken maar dat de wet de curator tot bevoorrecht schuldeiser maakt. En de wetgever heeft, op advies van onder andere de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) dit bewust zo geregeld. De tekst van de faillissementswet spreekt in alle gevallen in het voordeel van de boedel c.q. de curator, direct en indirect.

- iv. Waarom repareert de wetgever dit maatschappelijke probleem niet onmiddellijk?
Omdat de wetgever, dat wil zeggen de Tweede en Eerste Kamer, het bestaande systeem wel goed vinden zoals dat is! Een grove analyse van de aanwezige krachten.
 - a. De opzet van de huidige faillissementswet versterkt het 'verdienmodel' van de advocatuur.

- Dat doel en middel (bevoordeling curator) en oorzaak en gevolg (financiële schade bij de schuldeisers) zo verkeerd uitpakken voor de maatschappij is tot nu toe niet relevant bevonden door het Ministerie van Veiligheid en Justitie inclusief het Openbaar Ministerie.
- b. De spelers op dit terrein, het Ministerie, het OM, de rechtbank c.q. de RC, de NOvA en met name het bankwezen hebben allemaal een soort 'monopolypositie' en een gezamenlijke machtspositie (lees: lobbykracht bij de Tweede en Eerste Kamer). Kennelijk hebben zij er, individueel dan wel gezamenlijk en heimelijk belang bij dit niet te veranderen en zo te laten als het is. Ondanks de maatschappelijke schade die in de miljarden euro's per jaar loopt.
 - c. De spelers voornoemd hebben er alle belang bij dat deze financiële kant van de afwikkeling van faillissementen 'volstrekt ondoorzichtig' is en blijft. Met name de advocatuur c.q. de NOvA is daar erg op gesteld. Wat niet weet wat ook niet deert en verleidt. De machtspositie van deze spelers ontstaat ook omdat 'achter de schermen geheime afspraken' mogelijk zijn.
 - d. De tegenkrachten, met name de gefailleerden of personen achter de gefailleerden, zijn niet georganiseerd. Elk individu dat met een curator te maken krijgt moet, voor zichzelf strijden, vaak zonder geld daarvoor te bezitten. Gefailleerden hebben geen rechten maar wel plichten! Wat hieraan ook ontbreekt is een adequaat toezichthouder die voor de belangen van de gedupeerden opkomt en hun rechten verdedigt. Maar in de kern is het reglement van de NOvA een probleem. Hieruit volgt dat een advocaat het een collega advocaat / curator niet moeilijk maakt, een curator is immers ook en gelijktijdig een commercieel advocaat. Zij lossen het samen wel op en vertellen de klager niet alles. Hun onderlinge belangen zijn altijd belangrijker dan die van een klant. Zie ook www.bedrijfsadviseur.biz, stekeligheden en daarna 'juridisch advies nodig? Advocatuur, rechtspraak en curatoren inclusief het Ministerie werken totaal anders dan wat u mag verwachten van hen. Wees voorzichtig met hen uw vertrouwen te geven.
 - v. Wat is het geldelijk belang bij belanghebbenden?
De maatschappelijke schade is jaarlijks € 2 á 3 miljard. Bedenk dat ook de belastingdienst aan omzetbelasting, loonheffing etc. heel veel schade ondervindt door het uitblijven van betaling. In de advocatuur zullen de bruto inkomsten rond de € 1 miljard belopen, incl. BTW.. Deze schattingen zijn gebaseerd op grove benaderingen, landelijke gegevens zijn hierover niet gepubliceerd noch publiekelijk beschikbaar(?). De schade bij de eigenaren van gefailleerde ondernemingen is moeilijker te benaderen.
 - vi. Andere systematische en georganiseerde maatschappelijke gevolgen?
De rol van de advocatuur in onze maatschappij is bijna niet te onderschatten. Lees onze notities voornoemd over de werking van de advocatuur, rechtspraak, curatoren en wat het Ministerie hieraan doet. Als onze conclusies juist zijn en deze personen niet zijn te vertrouwen en niet betrouwbaar zijn te noemen, dan is dat een op zichzelf staande systeemcrash. Het wordt nog erger als de gang van zaken rond faillissementen, en met name die van de rol van curatoren die daarbij werkzaam zijn, ter discussie komt te staan. Als de faillissementswet systematisch en georganiseerd de curator bevoordeelt, dan gaat dit ten koste van alle andere maatschappelijke betrokkenen, waaronder de belastingdienst en de schuldeisers zonder voorrechten. Nogmaals, wetenschappelijke publicaties met inzichtelijke en cijfermatige conclusies zijn niet openbaar beschikbaar. Op zich is dat al een bijzonder belangrijk en indringend signaal en veelzeggend teken aan de wand.
 - vii. Nieuw perspectief?
De Minister van Veiligheid en Justitie is voornemens om fraudebestrijding, die zeker ook voorkomt bij faillissementen, aan de wettelijke taak van de curator toe te voegen. Als de curator aangifte doet van fraude in een faillissement zal strafrechtelijke vervolging veel vaker voorkomen dan nu het geval is. En daarmee zal frauduleus handelen bij faillissementen beter te bestrijden zijn?

Op papier althans.

Want de curator is op dit moment volgens de wet al onderzoeker, politieagent, verbalisant, rechter en tegelijkertijd inner en begunstigde van de geldelijke inkomsten. Feitelijk betekent dit dat de curator nog meer (rechts)middelen tot zijn beschikking krijgt om geldelijk bevoorrecht te zijn in een faillissement. In onze maatschappij zijn de laatste jaren veel nieuwe regels ontstaan om 'functiescheiding' aan te brengen binnen financiële adviseurschappen, financiële functies en

financiële regelingen (bonussen) bij met name het bank- en verzekeringswezen. Hoe kan het dat het curatorschap zich in een tegenovergestelde richting ontwikkelt? Is het effect van de NOvA-lobby in de Tweede en Eerste Kamer dan sterker dan het maatschappelijk besef terzake realiteit en actualiteit van de Kamerleden in dezen?

Terzijde zij opgemerkt dat de NOvA / de advocatuur 'onlangs' geen extern toezichthouder heeft gekregen in dit kader. De advocatuur houdt toezicht op zichzelf en controleert zichzelf. De advocatuur is wel te vertrouwen en wel betrouwbaar dus? Papier is geduldig en mooie plannen en verwachtingen belangrijker dan de praktijk in de ogen van politici en politieke bestuurders?

De slotsom?

Het verdienmodel van de curator cumuleert verder en het is de vraag of die functie wel in goede handen is bij de commerciële advocatuur! De curator is niet onafhankelijk, niet objectief en niet de zakelijk deskundige, hij is, door de wettekst (!), persoonlijk belanghebbende (gemaakt!) bij een zo groot mogelijke geldstroom uit een faillissement. Met als gevolg dat als er geen geld voor de curator beschikbaar is hij ernaar op zoek gaat. En vindt hij dan nog geen geld, dan heft hij het faillissement op 'wegens gebrek aan baten'! De huidige en nieuwe wettekst creëert dus een 'farce majeure' voor de al maatschappelijk benadeelde andere partijen! Wij hebben op basis van praktische ervaringen geen vertrouwen in de bestaande structuren, instituten, wetgeving en toezichthouders noch achten wij die betrouwbaar.

In de bijlage 'overzicht curatoren en faillissementsverslagen' (**bijlage 1**) geven de kolommen '€ declaratie curator' en '% curator van boedelrekening' globaal inzicht in het leeg declareren van de boedelrekening door de curatoren van de door ons onderzochte faillissementen.

B. De praktijk van de advocatuur in het algemeen.

Het gedrag en de werkwijze van de advocatuur en haar belangenbehartiger NOvA hebben wij vastgelegd in drie notities over de advocatuur, de rechtspraak en de curatoren. Wij zien de advocatuur als een gilde en elk van de deelnemers heeft een 'niet aanvalsverdrag' getekend in de vorm van het reglement van de NOvA. Advocaten maken het elkaar niet lastig; prettiger kunnen zij het niet maken, wel profijtelijker?

1. Reciprociteit tussen de advocaten onderling in het algemeen.

Van het allergrootste belang is de reciprociteit onder advocaten, dat wil zeggen wederkerigheid, gelijke behandeling over en weer. Deze is min of meer gedwongen ingegeven door het feit dat zij 'naar buiten toe' elkaar, onderling, niet afvallen. Zulks op grond van het NOvA-reglement. Het met elkaar afrekenen gebeurt wel degelijk maar 'achter de schermen', als vast onderdeel van het verdienmodel. Als de ene advocaat de andere helpt (!), hoe, waar, wanneer, waarmee, hoeveel en hoe vaak ook, dan ontstaat het recht op een wederdienst. Die wederdienst kan en mag ten koste gaan van de opdrachtgever mits deze maar niets in de gaten heeft. Eigenlijk is dit een goed bewaard geheim waarbij elk 'geheim' (lees: hulp) in de toekomst onopvallend en stil uiteindelijk geld oplevert. Een soort goodwill maar dan een 'tegoed' van collega's die mogelijk ten koste gaat van de vertrouwelijkheid en betrouwbaarheid van de rechtsgang en alle andere dienstverlening waaronder geheime schikkingen etc.. Geruisloos en onopvallend! Is dit legaal conform de bestaande nationale-, EU- en wereldwijde wetgeving? NB: wat voor de advocatuur geldt, is ook van toepassing op politici, bestuurders, monopolisten etc.?

2. Dark rooms in het bijzonder.

Dat is een geheime afspraak tussen partijen met het doel dat die partijen daar beter van worden. Bij voorkeur gebeurt dit collegiaal en dan is het een vorm van historisch cliënte isme. Het recht ontstaat op enig moment maar de 'verrekening' ervan gebeurt later en 'stiekem'. Het mag niet maar het gebeurt wel mede omdat er geen of nauwelijks controle op mogelijk is. De vervelende kant hiervan is dat het incasseren van dit 'eigen belang' via reciprociteit ten koste gaat van een andere partij en natuurlijk in het geheim, met het oogmerk dat het niet opvalt. De manieren waarop dit verrekenen gebeurt zijn legio, de momenten en aantallen eveneens.

En omdat (het raadplegen van) de advocatuur gebaseerd is op vertrouwen en specifieke deskundigheid bij de opdrachtgever ontbreekt, zal een opdrachtgever van een advocaat niet eens vermoeden dat dit fenomeen bestaat, laat staan weten dat dit ten koste kan gaan van zijn belangen / zaak. En de advocaat van de tegenpartij zal uit eigen belang en het reglement van de NOvA zijn mond houden, in elk geval zijn opdrachtgever niet hierover informeren. Dat zou 'zelfmoord' betekenen.

3. Verwevenheid belanghebbenden.

De overheid / wetgever, het Ministerie, het OM, de toezichthouder, de advocatuur, NOvA en haar lobbyclub zijn zeer nauw met elkaar verweven 'achter de schermen'. Er is geen functiescheiding en als die er is op papier, dan is die er niet in de praktijk. Reciprociteit, dark rooms en verwevenheid c.q. belangenverstrengeling zijn uiteindelijk zichtbaar in het eindresultaat: de wetgeving. Soms verstopt in compromissen en mooi verwoorde toelichtingen op wetgeving, soms direct in de wet zelf. De faillissementswet is er een schitterend voorbeeld van. De curator komt altijd en overal als winnaar uit de strijd, al of niet met de wet- en regelgeving in de hand. En bij verschil van mening c.q. interpretatieverschillen houdt de toezichthouder op de curator, de RC, alles tegen. En lukt het dan nog niet, dan zal het monopolie van deze functionarissen en eventueel hun machtspositie u blokkeren. Want verzwijgen, negeren en ontkennen is uiteindelijk alleen mogelijk op basis van een monopolie- en / of machtspositie. U loopt dood op de mensen die deze patriarchale instituten samen organiseren, vormen en van regels voorzien. De vraag wie dit betaalt is niet van toepassing omdat de wetgever het zo heeft bedacht, bedoeld en geregeld.

4. De netwerken van advocaten in de praktijk.

Advocaten kunnen en mogen elkaar raadplegen en informeren wanneer zij dat willen. Dat kan uit eigen beweging maar ook op verzoek. Van belang is dat dit buiten beeld blijft maar privacy is geen enkele praktische beperking. Het 'verschoningsrecht' van de advocaat kan een prima dekmantel zijn om dit systeem van gegevensuitwisseling optimaal te beschermen. Hieruit, en uit de activiteiten als procederen en schikkingen, komen de reciprociteit en de dark rooms moeiteloos voort. Samen sterk, vertrouwelijkheid en betrouwbare partnerschap dienen het verdienmodel optimaal en maken het efficiënt, effectief en duurzaam qua continuïteit. En nauwelijks controleerbaar voor een niet-ingewijde.

5. Wanneer werkt de reciprociteit in combinatie met de dark room wel en niet?

Het verdienmodel van de advocatuur bestaat hoofdzakelijk uit geld verdienen maar vergeet reputatie en imago bij dit 'vrije beroep' niet. Dat geld verdienen kan met een overwinning (in het gelijk zijn gesteld in een procedure etc.) of met uurtje-factuurtje (niet in het gelijk zijn gesteld). Bij een schikking hebben beide partijen / advocaten winst geboekt luidt de uitleg.

Dit systeem werkt alleen als de tegenpartij een advocaat heeft ingeschakeld die het reciprociteitsbeginsel accepteert! Doet de advocaat van de tegenpartij niet mee, om welke redenen dan ook, dan is er geen 'deal achter de schermen' tussen de advocaten c.s.. Hetzelfde resultaat ontstaat als de tegenpartij geen advocaat (nodig) heeft, om welke redenen dan ook (kantongerecht). Want een 'deal achter de schermen' tussen de advocaten vereist minimaal twee advocaten van twee twistende partijen (een adviseur die geen advocaat is zal het reciprociteitsbeginsel niet nodig hebben en verafschuwen). Hier ziet u het voordeel van de monopolypositie van de advocatuur: als advocaten verplicht zijn, is reciprociteit uitermate kansrijk en vruchtbaar en een dark room succesvol!

Als het reciprociteitsbeginsel niet werkt kunnen onbegrijpelijke en ondenkbare gevolgen duidelijk worden. Want zijn de advocaten het onderling 'vooraf' met elkaar eens, dan stemmen zij hun informatievoorziening, onder andere die aan de rechter, hierop af. En maken zij het elkaar zo gemakkelijk mogelijk. En dan is het resultaat min of meer conform de wensen van de advocaten onder het mom van een 'vonnis' van de rechter. Een deal tussen de beide advocaten is dan altijd gepaard gegaan met manipulatie van informatie en manipulatie van antwoorden op vragen.

Zonder reciprociteit of een deal vooraf is het de rechter die beslist op de gegevens die hij heeft, en dat kan ongewenste verrassingen inhouden. Dan is in de voorfase vaak ook sprake van vormen van dreigementen, chantage en gijzeling van de tegenpartij.

Advocaten die flink tekeer gaan tegenover elkaar in de rechtszaal of op papier kunnen de beste vrienden van elkaar zijn aan de telefoon of in een onderonsje. U weet nu waarom!

6. Uit welke hoeken komt de belangenverstremming tussen advocaten onderling?

Een advocaat c.q. een advocatenkantoor heeft een bestaande klantenkring en dus kennis van elke klant (dossier etc.). Eveneens hebben zij kennis van en dossiers over de klanten van de andere advocaat / tegenpartij (processtukken, correspondentie, financiële gegevens etc.). Vervolgens leren de advocaten elkaar kennen omdat zij elkaar regelmatig als 'tegenpolen' ontmoeten in de rechtszaal of op papier. Deze drie bronnen vormen de basis van historische kennis en ervaring.

Spannend wordt het als de advocaat een min of meer vaste relatie heeft met één opdrachtgever (een bank) en een opdrachtgever een geschil heeft met die bank en wil procederen. De regels van de NOvA schrijven voor dat deze advocaat de opdracht niet mag aannemen wegens 'belangenverstremming' maar als de advocaat zijn adviseurschap van de bank niet vertelt aan de potentiële klant dan is de 'dubbele pet' van de advocaat ondubbelzinnig aanwezig. En de advocatuur verzwijgt meer dan u denkt als hen dat goed uitkomt.

Wij zijn van mening dat elke advocaat 'spreekplicht' heeft, dat inhoudelijk wil zeggen het tegenovergestelde van zijn 'zwijgrecht'. Ook kan de opdrachtgever dit vooraf duidelijk vragen.

7. De slotsom en moral hazard?

De advocatuur heeft zich zodanig ontwikkeld, georganiseerd en geëvalueerd dat, gesteund door spelregels van de overheid / wetgever en het OM / de rechtspraak, de curator aan een loterij begint 'zonder nieten'. En mochten er 'onfortuinlijke tegenslagen' ontstaan dan zal een 'beroepsaansprakelijkheidsverzekering' ruggensteun bieden. De curator zal niet of nauwelijks opdraaien voor door hem aangerichte schade omdat 'het systeem' dat niet toestaat. Binnen 'het systeem' begaan de deelnemers geen fouten! De 'vervanging' van een curator is vaak geen vervanging van deze curator maar de benoeming van een tweede curator naast de eerste. De vervanging van een RC is nagenoeg nooit 'met redenen omkleed'. Om verzekeringstechnische redenen zal een advocaat en een curator altijd ontkennen dat hij fouten heeft gemaakt. En uw advocaat zal wel oppassen om 'belangrijke tegenpartijen' het vuur aan de schenen te leggen. Dat doen advocaten onder elkaar anders! Samen komen zij er achter de schermen wel uit.

C. De samenhang tussen de Faillissementswet, de NOvA en de RC / curator.

Wanneer is iemand advocaat?

Als de NOvA de jurist inschrijft in haar register (de balie) en hij daarmee het reglement van de NOvA accepteert. Daarna kan en mag de advocaat bij de rechtbank optreden. Ook is dan de wet op de advocatuur op hem van toepassing.

- De eed van de advocaat.

Bij het aanvaarden van zijn 'benoeming' tot advocaat legt hij een eed af met de volgende tekst.

'Ik zweer (beloof) getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet, eerbied voor de rechterlijke autoriteiten, en dat ik geen zaak zal aanraden of verdedigen, die ik in gemoede niet gelove rechtvaardig te zijn'.

- Reglement NOvA

De kernwaarden voor iedere advocaat zijn: onafhankelijk, partijdig, deskundig, integer en betrouwbaar. Er staat dus niet dat een advocaat de advocaat van de tegenpartij niet vrijelijk en uit eigen beweging mag informeren over zijn kennis, ervaring, belangen en hoe er 'samen' goed uit te komen door onderlinge afspraken te maken over het doen en het laten. Dan komen de reciprociteit en dark rooms tot hun recht als persoonlijk en eigen belang. Dat daar ook nadelige

effecten uit voortvloeien zoals een onvolledig geïnformeerde rechter en benadeling van een of beide rechtspartijen is bijzaak mits het maar niet opvalt. Dan kunnen onderlinge rekeningen worden vereffend met wederzijds voordeel. Elkaar beconcurreren, bekritisseren en corrigeren is absoluut niet aan de orde.

Een klacht over het functioneren van de advocaat dient u in bij zijn kantoor. De NovA stelt dat zo de meeste klachten tot een goed einde komen. Is dit niet het geval dan kunt u in overleg / onverplicht een beroep doen op de geschillencommissie. Mocht dit ook niet tot een bevredigende oplossing leiden dan staan de tuchtrechter en de raad van toezicht nog open. Dit alles in 'eigen beheer' van de advocatuur. In sommige gevallen kunt u naar de gewone rechter stappen.

- De Faillissementswet.

Hierbij treedt iets bijzonders op. De rechtbank benoemt de curator. De curator moet advocaat (!) zijn met als specialisatie 'faillissementen afwickelen' naast eventueel ander werk. Daarbij is de rechtbank / het OM opdrachtgever en is de advocaat opdrachtnemer. Deze relatie valt onder speciale wet- en regelgeving want eigenlijk werkt de advocaat dan voor de rechtbank / het OM om een speciale klus op te knappen. De RC controleert de curator en neemt bepaalde beslissingen voor de curator (lijkt op functiescheiding maar is dit niet). Door de stapeling van wet- en regelgeving (specifiek de faillissementswet naast de andere wetgeving) en de stapeling van beschermingsmaatregelen en beslisniveaus ontstaat een onaantastbaar duo dat zonder enige transparantie vooraf alle beslissingen neemt. De curator levert periodiek wel verslagen in over de voortgang van het faillissement maar daarin kan de curator vermelden wat hij wil (!) en weglaten wat hij niet kwijt wil (!). De RC beslist over de declaraties die de curator op basis van zijn urenverantwoording indient. Zit er geen geld in de 'pot' dan ontvangt de curator weinig of niets, zit er veel geld in de 'pot' dan kan en mag de curator daar rijkelijk uit 'putten'. Bijzondere situaties als het niet of te laat deponeren van jaarrekeningen, 'Paulianus handelen' (benadeling van schuldeisers) en 'onbehoorlijk bestuur' leiden al snel tot actie van de curator die de curator persoonlijk (!) of zijn kantoor tot voordeel strekken. Uiteraard geheel conform de faillissementswet en met medeweten en medewerking van de RC! De andere schuldeisers zouden ook van die 'boedelinkomsten' moeten profiteren maar dat is praktisch en juridisch 'onmogelijk' gemaakt door de wettekst.

- Het Ministerie / het OM.

Dit leeg declareren door de curator van de boedelrekening met medeweten en medewerking van de RC gebeurt al 10-tallen jaren. Het is duidelijk dat de curatoren dit doen ten koste van de andere schuldeisers. Het feit dat er geen publiekelijk beschikbaar wetenschappelijk onderzoek beschikbaar is over deze praktijk in Nederland is opzienbarend en veelzeggend. En schuldeisers die in opstand komen lopen vast op het duo RC / curator en de faillissementswet.

Het feit dat een curator weinig of niets declareert in het ene faillissement rechtvaardigt niet dat hij in een ander faillissement deze schade mag 'inhalen'.

En waarom krijgt de curator een veel hoger 'gemiddeld' uurtarief toegekend dan hij in zijn / de gemiddelde advocatenpraktijk van heden kan realiseren anno 2014?

Kan en mag de RC de curator laten 'profiteren' van de grote(re) omvang van een boedelrekening ten koste van de andere maatschappelijke partijen als schuldeiser?

Kan en mag de curator uit eigen belang een bestuurder aansprakelijk stellen en verdenken, manipuleren en gijzelen in zijn verslagen? Dit laatste gebeurt juist als de curator uit een 'verhaalonderzoek' afleidt dat er vermogen beschikbaar is om 'zijn' aanspraken op de verhalen onder het mom de belangen van de schuldeisers te dienen. Van dit soort acties zijn nog nooit schuldeisers beter geworden, wel de curatoren die dit zo (mogen) spelen. En de politici uit de Tweede en Eerste Kamer en het Ministerie / het OM staan er al jaren bij te kijken en versterken de positie van de curator door zijn eigen belang 'vrij baan' te geven. Het kan verkeren.

Samenvatting en conclusie.

1. De faillissementswet is zo geschreven dat de curator, of zijn kantoor, zich mag verrijken ten koste van de andere maatschappelijke schuldeisers. Dat fraudebestrijding dit vereist is pure onzin en

niet bewezen. Het zou zo moeten zijn dat een advocaat in dienst van het Ministerie / het OM faillissementen afwikkelt en dat zo echte functiescheiding ontstaat. De commerciële advocaat is niet geschikt om als curator op te treden omdat juist die functiescheiding tussen onderzoeker, politieagent, verbalisant, rechter en tegelijkertijd inner en begunstigde van de geldelijke inkomsten volstrekt ontbreekt. Het ontbreken van transparantie en het manipuleren, verdacht maken en gijzelen in de faillissementsverslagen van een bestuurder door de curator is dagelijkse praktijk. En dat uit het eigen belang van de curator met medeweten en medewerking van de RC.

1. De NovA heeft een reglement waardoor advocaten / curatoren het elkaar niet lastig maken, elkaar niet beconcurreren en in het geheim onderling 'afspraken' heimelijk verzilveren. De procespartijen c.s. weten hier niet van. De rechter kan hierdoor ook aardig gemanipuleerd zijn of worden ten koste van een of beide procespartijen. De eed van de advocaat stelt niets voor en niemand kan er een beroep op doen. Advocaten onderling bepalen samen in hoge mate de uitkomst van een procedure / schikking in de vorm van een vonnis of vaststellingsovereenkomst. Dit is prima ontwikkeld en uitgewerkt in het huidige verdienmodel van de advocatuur.
2. Het Ministerie / het OM ziet toe op de uitvoering / toepassing en het realiseren van de doelstellingen van de wetgeving. Onbekend is wat zij deed en doet om 'misstanden' rond de advocatuur / curatoren en de faillissementswet te beperken of te voorkomen. Zij hebben ook geen bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de doelstellingen van de faillissementswet bereikt worden, namelijk schuldeisers een uitkering aanbieden uit de boedelrekening.
5. De faillissementswet, de advocatuur / NOvA en het Ministerie / het OM staan samen toe dat in een faillissement de maatschappelijke partijen fors benadeeld worden ten gunste van de curator. Geen advocaat die dit bekritiseert! Het zelfreinigend vermogen en zelfreflectie ontbreekt geheel omdat dit niet nodig is en niet nodig is geweest voor deze partijen. Het verdienmodel staat centraal en dat profiteert van de huidige uitvoeringspraktijk.

D. De kritiek op de curator en zijn opdrachtgever.

In **bijlage 2** / de brief van Bedrijfsadvies Zilverstad B.V. aan de RC gedateerd 28 november jl. staat de kritiek goed verwoord.

Op de logica van de curator en zijn eigen belang gaan wij hier dieper in.

Wij nemen dan als uitgangspunt de faillissementsverslagen 1, 2 en 3 van de curator alsmede laatstgenoemde brief en dat in relatie tot bovenstaande onderdelen A (context en tekst faillissementswet) en B (de praktijk van de advocatuur).

- i. De onrechtmatige executie en onrechtmatige gunning door de rabo.
De DGA heeft zes maanden gecorrespondeerd met de rabo over het ontbreken van rechtmatige opzegging van de kredietfaciliteiten en de onrechtmatige executie c.q. gunning daarop volgend.

De curator is vanaf het moment van zijn aanstelling bekend met deze discussie en heeft de correspondentie voornoemd. De curator heeft tot heden nergens een toelichting gegeven op zijn standpunt dat de rabo rechtmatig executeerde en rechtmatig gunde.

Wat is het belang van de curator?

Volgens zijn mededelingen het dienen van de belangen van de schuldeisers. Maar waaruit blijkt dat de curator dat in dezen doet?

Zijn motivatie ontbreekt in zowel zijn verslagen als in zijn aansprakelijkstelling.

Bij het onderzoek dat de curator heeft ingesteld is de DGA noch de bedrijfsadviseur betrokken geweest. Er is geen verslag van dit onderzoek beschikbaar. De motivatie van de DGA staat in de brief van 28 november jl. uitgebreid vermeld.

Wel constateert de curator in zijn 2^e en 3^e verslag dat als de rabo onrechtmatig executeerde, zijn boedel een vordering heeft op de rabo. De omvang ervan (lees: de schade) zou dan minimaal

€ 400.000,- bedragen volgens de claim van de DGA. En toch doet de curator niets!

Opvallend is dat de curator in zijn verslagen geen bedragen van de schade c.q. de claim noemt. Waarom niet? Bang dat dit vragen oproept over zijn standpunt niets te doen?

Kan het zijn dat de curator geen geld heeft om te procederen?
Curatoren weten perfect de weg om dit soort zaken te financieren, al of niet met de Ministeries samen.

En als de curator nu samenwerkt met de DGA, waarvan hij weet dat die is gedagvaard?
Dat zou de oplossing zijn die nauwelijks iets kost toch?

Zou de curator dan misschien andere belangen hebben, die van reciprociteit en dark room?
Of zou de curator rekening moeten houden met 'andere' belangen uit het 'netwerk' van hem, zijn kantoor, de RC, de advocaat van de rabo als de tegenpartij, of de rabo (!) zelf?
Is dit niet het ultieme voorbeeld van de 'systeemcrash' waarin verzwijgen, negeren en ontkennen zijn vruchten afwerpt?

Als we het vonnis van de rechtbank bekijken van 1 oktober jl. en daarin letten op de motivatie van de conclusie, dan kunnen we niet anders concluderen dat het manipuleren, verzwijgen, negeren en ontkennen van feiten de basis vormt van 'het gelijk van de rabo'.
De curator is hiermee beter bekend dan wie ook, gelet op zijn netwerk, maar wenst niet samen op te trekken met de DGA.

- ii. De vordering van de DGA op de boedel.
De curator betwist die vordering (lees: schadeloosstelling van € 400.000,-) vanaf het eerste moment maar heeft die betwisting niet gemotiveerd of onderbouwd.

In de correspondentie tussen DGA en rabo heeft de DGA een aansprakelijkstelling van de rabo opgenomen. Dat doet hij vanuit zijn aandeelhouderschap (de curator praat over 'volledige controle en is daarmee dus bekend). Door de onrechtmatige executie en gunning lijdt zijn onderneming schade en die lijdt de DGA nu in privé voor 100%.

- iii. De oorzaak van het faillissement.
Die kent de curator nog niet na negen maanden onderzoek aan dit dossier. De jaaromzet 2013 beloopt ca. € 100.000,- waarvan ca. 50% uit managementfee bestaat en ca. 50% uit huuropbrengsten.

Of heeft de curator een bijbedoeling?
Ja, hij heeft onlangs ontdekt dat de DGA € 40.000,- aan 'onbenoemde persoonlijke opnamen' heeft gedaan en daardoor is de onderneming gefailleerd. Dus roept de curator Pauliana te hulp. En stelt hij de DGA aansprakelijk voor het hele 'tekort' in de boedel, zowel in de verslagen als in zijn brief van 12 november jl..

De curator is even vergeten dat deze opnamen het DGA-salaris over 2013 vormden. Dat wist hij want hij ontsloeg de DGA op 7 februari 2014 eigenhandig. Maar de chantage en gijzeling van de DGA zijn al wel gepubliceerd zonder dat de curator zijn vaststellingen heeft geverifieerd.

En de DGA staat nu te boek als fraudeur!
Terwijl het omgekeerde juist is, de curator marchandeert, manipuleert en blundert.

- iv. Melding betaalonmacht (MBO).
De curator laat weten dat de meldingen betaalonmacht uit 2013 dateren en dat de belastingschuld ca. € 70.000,- bedraagt. De DGA is wel een 'slechterik'.
Bij de aanvraag van het faillissement luidt één van de vragen of een MBO is ingediend. Ja luidt het antwoord, de bevestiging van de belastingdienst dateert van 9 augustus 2012 en is als kopie

bij de aanvraag gedaan.

De suggestie van de curator dat die schuld ook op de DGA is te verhalen klopt dus van geen kant.

- v. De curator claimt een schuld van de directie in rekening courant aan de failliete onderneming groot ca. € 36.000,- en klaagt dat die nog niet is betaald na herhaaldelijk vragen daarom.

De curator vermeldt niet dat de DGA heeft gevraagd om bewijsstukken die ondubbelzinnig aantonen dat die schuld bestaat. De curator heeft nog niet schriftelijk geantwoord met bijlagen.

- v. De curator beweert dat de bedrijfsadviseur de DGA ervan weerhoudt om financiële stukken te overhandigen.

Waar is het bewijs? Zie de brief van 15 augustus 2014 aan de curator die nog steeds niet is beantwoord. Of is de vraag om 'auditfiles' zinnig?

E. Conclusie:

Wij hebben in het verleden ons de vraag gesteld of deze curator te vertrouwen is en of hij betrouwbaar kan worden genoemd. In onze ogen was het antwoord: nee!

Na lezing en beantwoording van zijn brief met aansprakelijkstelling van de DGA stellen wij vast dat er gereede twijfels bestaan over de deskundigheid, zakelijkheid en objectiviteit van deze curator.

De relatie met de voorgaande punten A en B moge duidelijk zijn.

Goed dat de DGA geen advocaat heeft ingeschakeld?

J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

Bijlage(n): - 1 'overzicht curatoren en faillissementsverslagen'
 - 2 brief van Bedrijfsadvies Zilverstad aan RC mr. P. Neijt van 28 november 2014